

Sprittande nytt och gammalt stabilt i samma korta ögonblick

Medan frosten tinade och morgondaggen försvann närmade jag mig tredje kontrollen mitt inne i Torshälla. Lite högerut reste sig kyrkans gamla tegeltorn över hustaken. Åh, så vackert i det sneda novembersolljuset! En snabb rörelse till vänster fick mig att rycka till där jag kom marscherade på asfaltgatan. Måntro en löpare på A-banan? Nej men... två rådjur!! Med långa eleganta skutt for de över gräset och upp mot höjdpartiet på min vänstra sida. Så vackert! Och vilken härlig kontrast med detta sprittande viltliv mot den urgamla kyrksilhuetten i fjärran!

Tur att jag inte har mer bråttom än att jag hinner njuta av tillvarons sköna syner. Och det var mycket att titta på där min D-bana drog fram genom de gamla kvarteren i Torshälla. Så många vackra hus av olika sorter och formationer jag fick se under min kontrolljakt. Lite hårt och stumt kändes det förstås under fötterna med spikskorna rasslande mot asfalten, så joggingskor hade väl varit att föredra. De torshällabor som var ute i något ärende eller bara promenerade såg lite förbryllade ut vid anblicken av alla dessa koncentrerade orienterare i sina besynnerliga utstyrselar.

En orientering i gammal kulturhistorisk miljö känns rätt kul. Platsen för väderkvarnen passerades (nedanför förstås – bergsbestigningar ligger inte för mig). Snart var jag nere vid Torshällaån (Hjälmarens sista del av sitt utfall i Mälaren) och hörde bruset från Kvarnfallet. En kontroll satt i närheten av den gamla kvarnen (numera bibliotek) där jag var på konstutställning för bara fjorton da´r se´n. Jag fick syn på nästa kontroll vid ett träd vid ån nära brofästet och blev så glad att jag glömde bort att titta på Tors bockar mitt i ån (och ändå fanns de utmärkta på orienteringskartan). Och så bar det uppåt i gatumiljön igen för att närma sig den gamla anrika kyrkan. Konstigt att passera den med karta och kompass i näven. Senast jag närmade mig den var med en ros i handen på väg in för en begravning. Här blev jag så gripen av minnet att jag valde fel gatustump därifrån. Dock hann jag inte traska mer än hundra meter innan jag insåg misstaget och kunde vända om för rätt gränd.

Nä, jag är inte så hemma i gamla Torshällas husgytter så det hade inte spelat mig någon roll om gatunamnen varit utsatta på kartan. Nu gällde det istället att som vanligt passa kartan mot norr och vrida marschriktningen åt rätt håll. Och se nere vid nästa å (Nybyån) vid lilla bron stod sista kontrollen och också ett trevligt sällskap ur arrangörsstyrkan från OK Tor. Här blev det glatt samspråk innan återgången till klubbstugan.

Vilken härlig början på en alldeles ny och färsk tisdag!

Gun Sundberg den 8 november 2017